

der tale derimod, men kun udtale som min Mening, at denne Bestemmelse er høist uheldig baade for de Fattige og for Smaafolk ligesom ogsaa for de ærlige Kommuner i Landet. Det vilde derfor være meget ønskeligt, om vi snart kunde faae en anden Bestemmelse herom, saaledes at enten dette Tidsrum blev udstrakt meget længere, f. Ex. til 15 Aar, eller, — hvad ogsaa Meget kunde tale for, imedens der maa skee ogsaa kunde være Grunde derimod, — at Forsørgelsespligten alene rettede sig efter Fødestedet eller i visse Tilfælde efter det Sted, hvor Moderen havde opholdt sig 10 Maanedersdagen før Fødselen.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, der nu bleve fremsatte af den ærede 4de Landsthingsmand for 6te Kreds (Strøm), skal jeg tillade mig at ytre, at der ganske vist, som af ham paapeget, er og efter Hensigten med disse Lovforslag maa være en Uoverensstemmelse imellem Bestemmelsen i § 1 i det under Forhandling værende Lovforslag og Bestemmelsen i § 7 Str. r. i Lovudkastet om en fælles overordnet Kommunalbestyrelse. Dette ligger ganske ligefrem deri, at Hensigten med det nu foreliggende Lovudkast kun har været at foretage en Forandring i det ganske specielle Punkt af Fattiglovgivningen om Maximum for den Refusion, som den virkelige Forsørgelseskommune skal yde den midlertidige Forsørgelseskommune, hvorved man altsaa ikke har kunnet gaae ud fra nogen bestemt Forudsætning om, hvilken Skjæbne det andet Lovudkast vilde faae. Jeg er for Øvrigt med den ærede Taleur enig i at foretrække, hvad Realiteten angaaer, den Bestemmelse, der staaer i Udcastet om den fælles overordnede Kommunalbestyrelse. Nogen Vanstuelighed kan jo imidlertid kun opstaae i det Tilfælde, at de tvende Love emanerede samme Dag; men, hvis Lovudkastene blive vedtagne af Rigsdagen, vil det jo staae i Regjeringens Magt at sørge for, at Loven om den fælles overordnede Kommunalbestyrelse udkommer under en senere Dato,

og da vil altsaa den Bestemmelse, der indeholdes i dens § 7 Str. r., i saa Henseende have den Bestemmelse, der staaer i den tidligere Fattiglovgivning, og hvortil det nu foreliggende Lovudkast slutter sig, at nemlig Opholds-kommunen i visse Tilfælde skal overtage Forsørgelsen af det Slags Personer, hvorom der her er Tale. Med Hensyn til den ærede Landsthingsmands Bemærkning om, at der kan være Anledning til at forandre Bestemmelsen om det Aaremaal, der udfordres, for at en Person skal kunne erhverve Forsørgelsesret i en anden Kommune end den, hvor han er født, skal jeg ganske vist, forsaavidt jeg i længere Tid vedbliver at indtage min nuværende Plads, tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Hidtil har det ikke ligget for, og Hensigten med det nærværende Lovudkast er jo givet ved en ganske bestemt Anledning, og tildeels foranlediget ved en Korrespondance med Ministeriet for Hertugdømmet Holsteen og tildeels ogsaa ved en saadan med Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig.

Strøm: Jeg troer dog, efter at have hørt den høitærede Indenrigsministers Ytringer, at det vilde være en heldigere Ordning af Sagen, om man bestemte sig enten for det ene eller for det andet af disse to Forslag med Hensyn til de omhandlede Personers Understøttelse, og jeg kan ikke see, at, dersom man vil foretrække Bestemmelsen i Lovudkastet om den fælles overordnede Kommunalbestyrelse, dette da vilde berede nogen Vanstuelighed med Hensyn til det lille nu foreliggende Lovforslag, idet nemlig, saavidt jeg i dette Dieblif kan skjønne, den Gjenfaldighed, der er Tale om i § 2, mellem Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen paa den ene Side og Kommunerne i Kongeriget Danmark paa den anden Side, jo i Grunden slet ikke faaer nogen Indflydelse paa dette Tilfælde, da det er den enkelte Kommune i et Amt, der med Hensyn til Refusionen har at holde sig til Amtsfattigkassen. Jeg troer derfor, det vil være